

KAREL NESET – PROFESOR VŠB V OSTRAVĚ

Prof. Dr. mont. Ing. Karel Neset, DrSc. (1907-1993) byl v pořadí čtvrtým vedoucím Katedry (stolice) důlního měřictví a geodézie v historii VŠB v Příbrami a VŠB v Ostravě. 1 Po období působení prvních profesorů Dr. mont. Ing. Františka Köhlera a Ing. Ludvíka Kirschnera ovlivnila rozhodujícím způsobem charakter výuky a odborného zaměření katedry dlouholetá činnost akademika prof. Dr. mont. Ing. Františka Čechury, DrSc.

V letech 1910-1911 byl F. Čechura výpomocným asistentem, jeho nadřízeným byl F. Köhler. V roce 1919 vykonal rigorózní zkoušky a obhájil, jako první v českém jazyce, disertační práci O připojovacím čtyřúhelníku stranovém. Do vedení stolice důlního měřictví a geodézie nastoupil v roce 1920. V prosinci 1920 byl jmenován mimořádným profesorem, v březnu 1921 řádným profesorem. V čele této stolice, od roku 1950 katedry, stál do roku 1957. Jeho celoživotní dílo představuje nesporně základy československého důlního měřictví. Z hlediska vysokoškolské výuky lze konstatovat, že Čechurovy litografické přednášky, první v češtině, Důlní měřictví z roku 1925 byly základním studijním materiálem daného vědního oboru v Příbrami. Stejný význam na VŠB v Ostravě mělo jeho třídílné Kompendium důlního měřictví (1948, 1956 a 1969). Zasluhou F. Čechury došlo rovněž ke zřízení specializovaného studia důlního měřictví, s jehož absolventy se počítalo do funkce hlavní měřič. Společnost důlních měřičů a geologů uděluje za rozvoj důlního měřictví medaili akademika F. Čechury a jako ocenění jeho zásadního přínosu v vědním oboru.

V roce 1957 převzal vedení katedry na 15 let K. Neset. Osobnosti K. Neseta byla věnována řada článků včetně jubilejních sborníků Katedry důlního měřictví a geodézie, kdy jeho odbornou činnost hodnotí specialisté daného vědního oboru. Mnozí s ním spolupracovali v době jeho působení na katedře. 2

Předkládaná materiálová studie poprvé využívá dokumentace, která je součástí archivního fondu HGF, archivního fondu VŠB a je uložena v Archivu VŠB-TUO. Cenným materiálem je především spis obsahující životopisy, dotazníky, posudky, hodnocení, které nejen prezentují odborný vývoj K. Neseta, ale zároveň poskytují svědectví o charakteru doby svého vzniku. Byly využity zejména zápisy fakultní rady Hornické fakulty, zápisy Vědecké rady (dále VR) HGF, VR VŠB, materiály konkurzu na místo profesora důlního měřictví, materiály řízení o udělení DrSc., dokumentace z oblasti vědy a výzkumu, zejména zprávy o činnosti, perspektivní plány výzkumu, oponentury, korespondence a dílčí materiály z oblasti zahraničních kontaktů. Archivní materiály sledovaného ostravského období VŠB jsou charakterizovány neúplností heuristické základny. 3

K. Neset byl absolventem horního odboru VŠB v Příbrami z roku 1931. Ve svých životopisech uváděl, že pracoval v letech 1932-1936 jako asistent na stolici důlního měřictví a geodézie. Odborný posudek F. Čechury, který je součástí dokumentace v rámci konkurzního řízení K. Neseta v roce 1955 na místo profesora důlního měřictví, je Čechurovým hodnocením Nesetovy praxe za období 1932-1955.

F. Čechura zdůrazňuje, že v roce 1931 bylo hornictví postiženo odbytovou krizí a těžaři zastavili přijímání mladých inženýrů do praktické technické služby. V rámci pedagogických povinností asistenta konal K. Neset praktická cvičení s posluchači. Pro jeho další vývoj měla především význam odborná činnost. Pod vedením F. Čechury se zúčastnil zaměřovacích prací, které se realizovaly za účelem zajistit kvalitní měřické důlní mapy pro Svatoňovickou báňskou společnost a Státní báňské ředitelství v Příbrami. Na základě získaných poznatků publikoval K. Neset 2 odborné studie v Hornickém Věstníku. 4

V roce 1937 nastoupil do hornické praxe jako provozní inženýr České obchodní společnosti na Důl Patria ve Světcí u Bíliny. V srpnu téhož roku byl přeložen na báňské ředitelství uvedené společnosti v Orlové. V odborném posudku bylo oceňováno, že prováděl jako první v Ostravsko-karvinském revíru připojovací a usměrňovací měření na Jámě Suchá v Dolní Suché metodou podle E. Foxe a to na základě zkušeností získaných při měření v Březových Horách v Příbrami. Po zabrání Těšínska polskou okupační správou na podzim 1938 byl K. Neset propuštěn. V červnu 1939 získal místo vedoucího dílenské konstrukce v železárnách Škodových závodů v Hrádku u Rokycan, tedy profesi mimo obor. Sám toto období charakterizoval jako určité východisko z nouze, ale zároveň uznal, že znalosti z organizace výkresové a výpočetní dokumentace využil v důlně měřických kancelářích, kde později pracoval.

V období let 1941-1945 zastával funkci vedoucího ústřední kanceláře důlního měřictví Dolu Prago v Dubí u Kladna. Hlavní náplní jeho činnosti bylo pořizování měřických podkladů pro nové důlní mapy na základě československé sítě. Tyto byly později přípravou pro rozvinutí těžby po ukončení druhé světové války. Dle posudku F. Čechury dosáhl tak kvalitního výsledku, že Důl Prago měl v polovině roku 1944 jako první v Čechách nové moderní mapy.

Právě tato činnost tvořila základ jeho doktorské disertační práce Měřičské práce důlních map na Dole Prago a jejich přesnost, kterou obhájil na VŠB v Ostravě v červnu 1946, což dokládá zápis v knize doktorských disertací a získal na základě práva promočního titul Dr. mont.5

Po osvobození pracoval K. Neset v letech 1945-1949 ve funkci provozního inženýra a zástupce závodního na Nové jámě v Lazích na Těšínsku. V roce 1949 působil na podnikovém ředitelství Ostravsko-karvinských kamenouhelných dolů (dále OKKD) ve funkci vedoucího odboru důlního měřičství, kdy řešil sjednocení důlních map v nově vytvořeném národním podniku OKKD. Bylo nutno rovněž provést novou revírní triangulaci, připojovací a usměrňovací měření všech dolů a výškové zaměření revíru s hloubkovým zaměřením všech šachet. Vytvoření jednotných základů důlní mapové dokumentace v platné souřadnicové a výškové soustavě byl náročný úkol. Z období 1949-1951 se zachovaly materiály prvního Kurzu důlních měřičů, který organizoval K. Neset a vedl F. Čechura.

V letech 1950-1951 byl K. Neset jako uznávaný odborník pověřen funkcí ředitele Dolu Doubrava v Doubravě, okres Karviná. Důl byl po důlní katastrofě v roce 1949 mimo provoz. Jeho zásluhou tam byla během roku zahájena těžba v jeho jedné části, zatímco druhá byla otevírána záchrannými čety. Nelehkou situaci dolů po druhé světové válce charakterizovalo především odstraňování škod vlivem užívaných rabovacích metod v době německé okupace, zavádění nové mechanizace, zabezpečování kritického nedostatku pracovních sil s cílem podstatného zvýšení těžby. K. Neset znal problémy provozní praxe a jeho odborné technické znalosti mu nepochybně umožňovaly kompetentně vykonávat činnosti báňského inženýra. Ovšem v nových společenských podmínkách se vyžadovaly nové formy práce v provozu, jež byly v mnohém odlišné od meziválečného období. Schůze osazenstva dolů, aktivity odborů, schůze výrobních výborů a pracovní porady s horníky jednotlivých porubů se neodehrávaly pouze v rovině zajištění vlastních výrobních úkolů, ale do značné míry i v rovině ideologické. U inženýrů se předpokládalo náležité politické působení. Ti byli již předem v nelehké pozici, neboť získali vzdělání v období první republiky. Přímou se vyžadovalo manifestovat až hyperkritické hodnocení meziválečného období. Nesporně působily obavy z omezení či dokonce ztráty profesní perspektivy.

Zajímavé je srovnání odborných posudků F. Čechury, R. Běhounka a Pavola Ilavského z roku 1955, týkající se praxe K. Neseta v letech 1945-1952 a tzv. osobních posudků ze závodů. Byly vypracovány jednotlivci, stranickými a společenskými organizacemi, kádrovými útvary, radami a výbory dolů. Jejich charakteristickým rysem bylo používání ustálených spojení lexika, v oblasti politické pak bipolarita vnímání a často vyvolávání emocí.

Posudky se dostaly do materiálů K. Neseta na VŠB. V roce 1951 vznikl kádrový odbor na rektorátě a v roce 1952 na fakultách, kde se shromažďovaly veškeré hodnotící materiály na zaměstnance. Posudky hodnotily široký okruh problémů a často reagovaly na tutéž záležitost v protikladném vyznění. Tak např. při hodnocení dosažených pracovních výsledků byl jistě závažný závěr: „Sám ze své iniciativy nepozvedl těžbu, ani nic nezlepšil, pouze konal to, co musel“. Ve stejném období se pak formuluje v jiném posudku úplně odlišný závěr, podaný dokonce v rámci celospolečenského kontextu: „Snaží se, aby závod plnil plán, což je důkazem, že pochopil dobu, výstavbu socialismu v našem státě a udržení světového míru“. Zajímavé je sledovat různá hodnocení vlastních metod práce K. Neseta. Na jedné straně se uznává, že K. Neset je dobrým hospodářem a jako závodní fára několikrát týdně do dolů. Z téhož období najdeme formulaci: „... tvrdě hájil zájmy závodu starým předmnichovským způsobem“. Charakteristickým rysem výsledného dojmu osobních posudků je velmi často odlišné hodnocení jeho vztahu k dělníkům, o čemž svědčí např. na straně jedné výroky o ignorování dělnických kádrů a na straně druhé se uvádí, že byl rádcem dělníků. Totéž platí o problematice jeho politické angažovanosti. Formuluje se, že jeho politická znalost a vyspělost je nulová, zároveň se však dokazuje, že se zapojil se svými bohatými odbornými znalostmi a zkušenostmi do služeb budování báňského průmyslu. Princip kádrování v období prvních poválečných let spočívá rovněž v uplatňování třídního principu. Odbornost funkce a z toho vyplývající náročnost byla vnímána jako forma nežádoucího chování inženýra, který vystudoval v době první republiky.

Ve své odborné činnosti se zabýval K. Neset v daném období metodami předběžného výpočtu pohybů nadložních vrstev na povrchu vlivem dobývacích prací. Uplatňování těchto metod mělo své plné opodstatnění zejména na Ostravsku a Karvinsku, kde vzrůstem těžby docházelo zároveň k růstu důlních škod na povrchových objektech. Od roku 1950 působil K. Neset jako odborný znalec ÚBÚ v Praze a OBÚ v Ostravě, Teplicích a Brně. Jeho publikace Jednotné důlní mapy (1953) byla souhrnem praktických základů důlního mapování.

V letech 1952-1955 pracoval K. Neset na Ministerstvu paliv ČSR v Praze a to v roce 1952 ve funkci hlavního inženýra pro kamenouhelné doly a v letech 1953-1955 ve funkci náměstka ministra pro technické záležitosti. Odpovídal za rozvoj nové techniky resortu, byly mu podřízeny technická správa, sekretariát vědecko-technické rady, odbor hlavního měřiče a geologa, odbor technické inspekce, odbor hlavního mechanika a energetika a odbor zahraničních vztahů.

V období let 1956-1972 se stala jeho pracovištěm VŠB v Ostravě, kde působil jako externí pedagog již od roku 1952 a od roku 1953 spolupracoval s F. Čechou ve vědecké výchově aspirantů (CSc.). K. Neset se přihlásil v konkurzním řízení z června 1955 na místo profesora oboru důlního měřictví. V návrhové komisi zastupovali Hornickou fakultu prof. Ing. Antonín Kozina - děkan, prof. Ing. Vojtěch Sládeček - vedoucí Katedry důlního větrání a bezpečnosti dolů a doc. RNDr. Václav Štěpánský - vedoucí Katedry matematiky a deskriptivní geometrie. Odborné posudky vypracovali F. Čechura, prof. Dr. mont. Ing. R. Běhounek - vedoucí Katedry užitých geofyziky Přírodovědecké fakulty UK Praha, prof. Ing. Bohumil Kaňkovský - rektor VŠB a doc. Ing. P. Ilavský - vedoucí Katedry důlního měřictví Banické fakulty VŠT v Košicích. Po nástupu na fakultu převzal K. Neset v roce 1957 vedení katedry a v tomtéž roce byl jmenován profesorem. Z hlediska koncepce práce katedry se ustoupilo od širšího přírodovědeckého hlediska a propojení důlně-měřických a geofyzikálních předmětů a to vzhledem k tomu, že K. Neset byl více technicky zaměřený. 6 Z titulu funkce vedoucího katedry byl K. Neset členem VR Hornické fakulty a HGF. 7

Novela zákona o vysokých školách z roku 1957 rozšířila dřívější fakultní rady o odborníky z praxe a začalo se používat označení vědeckých rad. Dochované neúplné řady jejich jednání umožňují sledovat vývoj fakulty a kateder v dlouhodobém časovém kontextu. Nejdůležitějším úkolem K. Neseta v roce 1957 bylo vypracování studijních programů absolventů důlního měřič-geologa a absolventů geolog-důlního měřiče. Na základě požadavků důlní praxe měla být vytvořena nová forma studia odlišující se od provozně hornického zaměření. Od ledna 1958 vstupoval v platnost nový horní zákon č. 41/1957 Sb., v němž se mimo jiné stanovilo, že v dolech má být zavedeno jediné oddělení důlního měřiče a geologa. Na tvorbě nových důlně-měřických předpisů se podílela Katedra důlního měřictví v čele s K. Nesetem.

Charakteristickým rysem vývoje VŠB bylo zvýraznění dosavadního trendu, který spočíval v provázanosti školy s průmyslovou praxí. Vztah a poměr výzkumu základního a výzkumu vyvolaného požadavky průmyslové praxe jen z části vysvětlují další faktory, jako vznik ČSAV v roce 1952, nedostatek přístrojového vybavení, či důvody politické. Rozhodujícím důvodem byla existence VŠB v průmyslovém regionu. Ve zprávách o výzkumné činnosti Katedry důlního měřictví můžeme doložit základní oblasti výzkumu K. Neseta již od roku 1956. Jedná se o výzkum vlivů poddolování na povrch ve spolupráci s Vědecko-výzkumným uhelným ústavem (dále VVUÚ) v Ostravě-Radvanicích. První výzkumné sdělení přednesl K. Neset formou odborného vystoupení v Domě techniky OKR v květnu 1957.

Ze zápisů VR HGF lze sledovat výsledky práce katedry. V roce 1960 byla zařazena do vědecko-výzkumné základny ČSSR v řešení následujících úkolů: vlivy poddolování na povrchové objekty, ochranné pilíře svislých jam v plochém i strmém uložení vrstev, konstrukce důlně-měřických přístrojů a zařízení, použití fotogrametrie v hornictví. Katedra řešila další úkoly zadávané praxí. V roce 1961 se K. Neset zabýval zajištěním povrchových staveb Rosických uhelných dolů a působil jako znalec vlivů dolování na povrch. Jeho expertizní a posudková činnost v dané oblasti zahrnovala v delším časovém období řadu důlních revírů. Zabýval se také otázkami konstrukce měřičských přístrojů. Přístroj pro grafické zaměřování byl patentován čsl. patentem č. 99480. Úzká spolupráce katedry s praxí byla při přípravě prováděcích předpisů ÚBÚ v Praze O důlně měřické dokumentaci č. j. 5700/1962. Velký význam pro jejich zavedení do praxe měla důlně-měřická konference z dubna 1964. Ve spolupráci s VVUÚ vydal K. Neset v tomtéž roce Směrnice pro ochranu povrchu před vlivy dobývacích prací v OKR.

Rozsáhlá byla jeho činnost v poradních orgánech odborných institucí: členství v Technicko-ekonomické radě Ministerstva paliv ČSR, Technicko-vědeckém poradním sboru ÚBÚ v Praze, kde pracoval v komisi pro patenty a vynálezy a v koordinační komisi pro důlní měřictví, Technicko-vědeckém poradním sboru OBÚ v Ostravě (tytéž komise), ve VR VVUÚ a Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického v Praze, v ediční radě hornické literatury SNTL literatury v Praze.

V červnu 1964 projednávala VR HGF návrh K. Neseta o zřízení vědecko-výzkumného pracoviště Katedry důlního měřictví s cílem řešení problematiky ochranných pilířů. V daném období katedra již řešila úkol Tvar ochranných pilířů a způsoby zmenšování blokových zásob v hlubinném ložisku. Ke zřízení vlastního vědecko-výzkumného pracoviště došlo v roce 1967. Výsledky první výzkumné zprávy Dynamické vlivy dobývání uhelných slojí na hustě zastavěnou městskou oblast v podmínkách OKR (oponentura 1968, odpovědný řešitel K. Neset) byly předneseny na I. Mezinárodním sympoziu důlního měřictví v Praze 1969.

Ze zpráv o činnosti vědy a výzkumu vyplývá, že od poloviny 60. let katedra spolupracovala v rámci nově vytvořené tzv. volné katedry, která pod vedením prof. Dr. mont. Ing. Aloise Římana, DrSc. sdružovala pracovníky HGF, FBS, SOKD a VVUÚ v řešení problematiky uvolnění zásob v blokových ohradnicích. K. Neset byl autorem výzkumné zprávy Koncepční řešení dobývání ohradnic pod citlivými objekty. Zároveň pokračoval v řešení vědecko-výzkumného úkolu Výzkum teorie o vlivu dobývání ložisek pod zastavěnými oblastmi (hlavní řešitel HÚ ČSAV Praha). Nesetova výzkumná zpráva Dynamické vlivy dobývání uhelných slojí na hustě zastavěnou městskou oblast v podmínkách OKR byla na VŠB oponována v roce 1969. Zdůrazňovalo

se, že stanovil teoretické zákonitosti o dynamickém průběhu ovlivnění povrchových objektů v hustě zastavěné oblasti v důsledku dobývacích prací a určil podmínky, za nichž lze tyto práce plánovat a uskutečňovat.

Z let 1964-1966 se v archivu dochovala dokumentace doktorské disertační práce, její these, posudky odborníků (Ing. Václav Síbek – ministerstvo paliv Praha, Dr. mont. Ing. Karel Vitásek – OKD Ostrava, prof. Ing. Karel Novotný – HGF VŠB, A. Říman, DrSc. – HGF VŠB, prof. Ing. Karel Kubec - HGF VŠB), materiály návrhové komise a zápis z průběhu obhajoby. Disertační práce představovala soubor 5 prací a částečně již byla publikována formou výzkumné zprávy Koncepční řešení dobývání pod citlivými objekty. V průběhu řízení se respektovalo doporučení doc. Ing. Jaroslava Voropina, aby posudek, týkající se problematiky mechaniky hornin a stability horstva a hornických objektů, vypracoval uznávaný sovětský odborník, vedoucí Katedry důlního měřictví z Doněckého polytechnického institutu prof. Ing. Dimitrij Nikolajevič Oglobin, DrSc. I tento posudek je součástí archivního fondu. V červnu 1966 se konala obhajoba doktorské disertační práce Studie o konstrukci ochranných pilířů a možnosti jejich zaměření pro podmínky OKR. Předsedou komise byl prof. Ing. Karel Kubec - vedoucí Katedry povrchového dobývání ložisek HGF VŠB. V lednu 1967 udělila VR VŠB K. Nesetovi vědeckou hodnost DrSc.

V letech 1966-1970 vykonával K. Neset funkci proděkana pro politicko-výchovnou činnost. Dochovaly se materiály z VR HGF z července 1968, které poskytují velmi zajímavý pohled na názory jednotlivých členů a dokumentují tehdejší společenskou atmosféru. Na základě materiálu ministerstva školství se projednávaly připomínky k připravovanému vysokoškolskému zákonu. Požadovala se autonomie vysokých škol, zrušení oborových i jiných rad, volby rektora a akademických funkcionářů měly být výlučně v kompetenci vysokých škol, omezení nepřiměřené administrativní činnosti, zrušení CSc. a její náhrada Dr. mont. Jednalo se rovněž o vymezení podílu studentů na správě vysokých škol, studenti neměli rozhodovat ve volbách rektora a akademických funkcionářů, při jmenovacím řízení profesorů a docentů a v odborných otázkách tvorby učebních plánů. K. Neset byl pověřen shrnutím diskuse a odesláním připomínek a námětů HGF na ministerstvo.

V období let 1970-1972 byl K. Neset děkanem HGF. K jeho volbě děkanem se zachoval se protokol z prosince 1969. Značné normalizační tlaky, проверки pedagogů a vědeckých pracovníků, postihy studentů, personální zásahy, omezení možností vědecké práce a zahraničních kontaktů negativně zasáhly do života VŠB. V průběhu roku 1970 došlo k reorganizaci kateder na HGF a jejím provedením byl pověřen děkan K. Neset. Třebaže v dobově podmíněné interpretaci se dané opatření zdůvodňovalo soustředěním vědeckých kapacit s cílem dosáhnout kvalitnějších výsledků ve vědě a výzkumu, je zřejmé, že se jednalo o politické zásahy s cílenými personálními důsledky. V návrhu K. Neseta, jež byl projednáván a schvalován VR v srpnu 1970, byla již v reálné podobě nová struktura fakulty, charakteristika nově koncipovaných kateder a jejich personální obsazení.

Zatímco se HGF členila v šedesátých letech na 15 kateder, v studijním roce 1971/1972 se jednalo o 9 kateder.⁸ Ke Katedře důlního měřictví s Ústavu geodézie a důlního měřictví byl přičleněn Ústav dolů a geotechniky, čímž prakticky došlo ke zrušení katedry.⁹

Rozsah odborných aktivit K. Neseta je možno posoudit rovněž ze členství významných organizací, jejich výčet je pouze výběrový. V sedmdesátých letech byl na základě návrhu Federálního ministerstva paliv a energetiky (FMPE) členem subkomitétu pro důlní měřictví v rámci mezinárodní nevládní organizace Mezinárodní organizačního komitétu Světových hornických kongresů, registrované u Federálního ministerstva zahraničních věcí pod č. 2307. Byl předsedou celostátní odborné sekce pro důlní měřictví a důlní geologii v přípravném výboru mezinárodní organizace důlních měřičů ISM (International Society for Mine Surveying), kde se aktivně zapojoval při organizování mezinárodních symposií.

V rámci RVHP pracoval na úseku důlně měřického výzkumu v rámci Vědecko-technické rady č. 3. Byl členem Federální organizace ČSSR v Československém báňském a plynárenském výboru, vykazoval rozsáhlou expertizní činnost pro resort FMPE. Významné byly jeho aktivity v rámci SOKD, kde byl členem technických a technicko-ekonomických rad konkrétních dolů. V rámci ČSVTS byl v roce 1974 místopředsedou ÚV ČSVTS a předsedou celostátní odborné skupiny pro důlní měřictví a geologii, o její založení se zároveň významně zasloužil.

Ve funkci děkana v dokumentu Návrh plánu vědecko-výzkumné činnosti HGF na léta 1971-1975 z října 1971 uvádí K. Neset v základním výzkumu (státní úkoly) pro další období práce katedry následující: aplikace a rozvoj matematických metod pro řešení stability důlních děl a mechanismu pohoří při dobývacích pracích, výzkum teorie o vlivu dobývání ložisek pod zastavěnými oblastmi, výzkum vlivu dobývání v rudných revírech, výzkum metod zobrazení důlních prostor v hlubinných i povrchových dolech a lomech, využití nových fyzikálních přístrojů a metod v důlním měřictví.

Přínos K. Neseta k vědnímu oboru důlní měřictví byl mimo jiné hodnocen na kolegiu rektora VŠB v lednu 1972 u příležitosti jeho jmenování členem komise pro udělování vědeckých hodností. Dle návrhu VŠB spočíval ve 4 hlavních směrech: v nových metodách připojovacího a usměrňovacího měření hlubokých dolů, ve vlastní konstrukci měřicích přístrojů, v metodách

předběžného výpočtu pohybu nadložních vrstev v důsledku dobývacích prací a v návrhu řešení svislých ochranných pilířů s cílem zkvalitnění jejich dimenze a tím optimálně umožnit maximální výtěžnost nerostného bohatství.

Úroveň archivní dokumentace v oblasti zahraničních kontaktů neumožňuje kvalifikovaný rozbor. K. Neset se zúčastnil Mezinárodního hornického kongresu v Madridu (1970), přípravných konferencí v Karovicích a Kiruně k Mezinárodnímu důlně měřickému sympoziu (1973), Mezinárodního kolokvia o geometrii ložisek v Burgasu (1974) a Mezinárodního kolokvia o výchově důlně měřických odborníků v Leobenu (1975). Značný význam se přikládal Mezinárodnímu kolokviu o gyrokompacech a laserech v důlním měřictví (1973), které pořádala odborná celostátní skupina pro důlní měřictví a geologii společně s Katedrou důlního měřictví a geotechniky. V roce 1975 se konala I. Mezinárodní vědecká konference VŠB. Důlní měřictví bylo zařazeno jako součást sekce dobývání ložisek. K. Neset zde přednesl bilanční referát 30 let důlního měřictví na VŠB v Ostravě. Poslední výzkumná práce K. Neseta byla na katedře oponována v roce 1975 pod názvem Dobývání pod průmyslovými objekty, dopravními trasami a vodními cestami. V říjnu 1972 převzal vedení katedry doc. Ing. Antonín Malíř, CSc. K. Neset odešel do důchodu v roce 1975. Zůstal nadále činný v odboru důlní geomechaniky OKR.10

K. Neset byl autorem 63 původních publikací a řady expertíz a posudků. Se jménem K. Neseta je rovněž spojena iniciativní činnost na zajištění projektu, výstavbě a vybavení Báňské měřické základny, která zahájila svoji činnost v roce 1980, její součástí je archiv ISM.11 V hodnocení významu K. Neseta je oprávněně zdůrazňována kontinuita s F. Čechurou. Vlastní podíl K. Neseta v oblasti důlního měřictví nepochybně vychází z nových podmínek vývoje československého hornictví období let 1945-1980, přičemž charakteristickým rysem jeho činnosti zůstává úzká provázanost s praxí. Přispěl nesporně výrazným podílem k rozvoji důlního měřictví v celostátním a mezinárodním měřítku.

1 Z původní stolice hornictví důlního měřictví a úpravnictví vznikly na základě výnosu Ministerstva orby ze dne 7.12.1907 dvě pracoviště a to stolice hornictví a úpravnictví a stolice geodézie a důlního měřictví.

2 Jubilejní sborník přednášek k 85. výročí narození prof. Ing. Dr. K. Neseta, DrSc. k 85. výročí založení Katedry důlního měřictví a geodézie, Ostrava 1992. Jubilejní sborník přednášek k 90. výročí založení Stolice geodézie a důlního měřictví, k 110. výročí narození Prof. Ing. Dr. mont. Františka Čechury, DrSc., k 90. výročí narození Prof. Ing. Dr. mont. Karla Neseta, DrSc., Ostrava 1997.

3 Ze srovnání se stavem archiválií příbramského období je zřejmé, že se tato skutečnost do vzniku archivu VŠB-TUO v roce 1996 nedocenila. Pracovníci archivu spatřují možnost alespoň částečného řešení zakládáním osobních fondů významných osobností univerzity, které by byly v optimálním případě vytvářeny za jejich spoluúčasti. Za účinnou formu rovněž považují vytvoření dokumentace formou orální historie. Natáčení se dlouhodobě realizuje ve spolupráci s Audiovizuálním centrem VŠB-TUO.

4 Promítání olovnicí u připojovacího a usměrňovacího měření Hornický Věstník 1935. Připojovací a usměrňovací měření podle E. Foxe Hornický Věstník 1936.

5 V zápisech profesorského sboru VŠB v Ostravě z června 1946 se uvádělo, že v tomtéž období byla udělena venia docendi z oboru důlního měřictví praktické geofyziky Ing. Dr. mont. Rudolfa Běhounkovi, radovi Státního geologického ústavu v Praze, který geofyziku na hornickém odboru vyučoval.

6 Karel Müller: Mé vzpomínky na profesora Františka Čechuru viz Jubilejní sborník přednášek k 90. výročí založení c. d. s. 67-69.

7 Na základě vládního nařízení z května 1959 došlo k přičlenění Geologické fakulty (název Geologicko-důlně měřická fakulta pouze v roce 1958/1959) k Hornické fakultě, ze zrušené Ekonomicko-inženýrské fakulty se rovněž připojila specializace ekonomika a organizace hornictví. Byl přijat nový název Hornicko-geologická fakulta, který se používá doposud.

8 Bližší rozbor viz Biolková J.: Hornicko-geologické obory na Vysoké škole báňské v letech 1959-1970, Hornicko-geologické obory na Vysoké škole báňské v letech 1970-1989, In: Ctírad Schejbal a kol.,: Historie a současnost báňského školství v českých zemích, HGF VŠB-TU Ostrava, 1996

9 V roce 1974/1975 vznikla Katedra hornické geotechniky a výstavby dolů v čele s prof. Ing. Lubomírem Šiškou, DrSc.

10 Poslední dokumentace pracovního hodnocení je z prosince 1983.

11 Posledním dokumentem K. Neseta na VŠB v archivním fondu HGF je návrh VR fakulty z července 1979, aby autoři vysokoškolské učebnice Geometrie nerostných ložisek (1978) K. Neset a prof. RNDr. Oldřich Hajkr, DrSc. získali Cenu ministerstva školství. Tuto obdrželi v roce 1980.

Popis k fotografiím:

Fotografie č. 1 : prof.. Dr. mont. Ing. Karel Neset, DrSc. u příležitosti svých šedesátých narozenin, 1967

Fotografie č. 2 : prof.. Dr. mont. Ing. Karel Neset – Vědecko-výzkumná spolupráce mezi VŠB a SOKD, 1964

**Vysoká škola báňská v Ostravě
katedra důlního měřictví**

Prof. Ing. Dr. Karel Neseť

**Studie
o konstrukci ochranných pilířů a možnosti jejich zmenšení
pro podmínky v OKR**

**(Vědecko-výzkumná spolupráce mezi Vysokou školou báňskou
a Sdružením Ostravsko-karvinských dolů v Ostravě)**

1962 - 1963

V Ostravě, v dubnu 1964